

ler, asylpolitik og grænsekontrol skal henhøre. Og det smarte ved denne søjle 1 A er, at dér kan afgørelser træffes med flertal, men at landene så selv kan afgøre, om de vil følge de beslutninger, der bliver truffet. Og det skulle sådan være det columbusæg, man har udtænkt: en søjle 1 A.

Men alene det, at man begynder at flytte rundt mellem søjlerne, og at grænsekontrollen også er omfattet af disse søjleflytninger, tyder jo på, at hele dette Schengensamarbejde meget hurtigt kan blive en integreret del af EU-samarbejdet.

Så læste jeg med interesse en udtalelse fra Justitsministeriets forhandler ved møderne i Luxembourg. Han hedder Lars Bay Larsen. Han udtalte den 17. oktober til Ritzaus Bureau.

»Snart vil det være muligt at køre i bil lige fra Nordkap til Sicilien uden at passere en eneste grænsekontrol, hvis man altså kører uden om Schweiz, der ikke er med i samarbejdet.«

Det er det glorificerede billede, man forsøger – også efter debatten i dag – at efterlade hos folk: Hvor er det dejlig nemt. Man kan bare køre tværs over grænserne. Der er ingen som helst problemer.

Og denne frie bevægelighed for personer er jo det, vi alle sammen ønsker. Vi ønsker bare ingen fri bevægelighed for kriminelle og andre, der forsøger at overtræde landenes lovgivning.

Der må vi så en gang imellem prøve at se på, hvordan sådanne nogle ting egentlig fungerer i praksis. Og der kan grænsepolitiet fortælle, at alene ved grænsen i Sønderjylland er der en årlig personpassage på ca. 40 mio. – altså 40 millioner personer passerer den dansk-tyske grænse om året. Det er jo mange mennesker. 99 pct. af de mennesker skal have fri bevægelighed, og vi ønsker alle sammen, at de bare frit og uden problemer kan passere grænsen.

Men problemet er så, at med den grænsekontrol, vi har i dag – som jo kun er stikprøvevis; det er jo ikke sådan, at alle bliver visiteret, at alle bliver bedt om at vise pas osv. – opfanger man alligevel ca. 500 kg hash, 15 kg heroin og et stort antal ulovligt importerede biler og andre værdigenstande.

Så er der de sociale bedragerere, hvor man netop har indledt et samarbejde med Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen for at kunne identificere dem, der slet ikke er til rådighed for arbejdsmarkedet, men hæver dagpenge samtidigt.

Så er der miljø- og veterinærkontrollen, som man jo også samtidig får udøvet dernede.

Alt det kan vi selvfølgelig fortsat opretholde på grænsestationen. For justitsministeren havde jo ret i sin første besvarelse for lidt siden. Schengenaftalen hjemler mulighed for, at det enkelte land går ind og definerer, hvad man anser for minimums kontrol. Det gør Frankrig i dag med en forholdsvis skrap kontrol. Den samme mulighed har Danmark.

Det, der egentlig var Fremskridtspartiets forventning eller håb omkring debatten i dag, var, at justitsministeren ville sige: O.k., vi erkender, at der kan opstå problemer, ganske store problemer, ved de danske grænsestationer, hvis der er en fuldstændig fri passage over grænserne, og hvor man først inde i landet eller langt fra grænsestationen skal prøve at opklare tingene. Derfor vil vores forhandler ved bordet i Schengen få det signal fra regeringen, at når vi skal underskrive aftalen, bliver det med en beskrivelse af, hvordan Danmark har tænkt sig fortsat at sikre en personkontrol, der er tilsvarende den, vi har i dag. For det, vi har i dag, er jo som sagt ikke en kontrol af hver enkelt, men en stikprøvevis kontrol, som man fra de konkrete politimyndigheder vurderer der er behov for.

I så fald tror jeg, at det flertal, som regeringen ønsker bag ved sin ratifikationsprocedure, vil blive større.

Men jeg må jo konstatere, at det, vi har fået ud af debatten i dag, er det, som Socialdemokratiets ordfører, hr. Poul Qvist Jørgensen, på et meget tidligt tidspunkt sagde, nemlig, at når vi er færdige, kan I jo bare stemme ja eller nej.

Vi synes ikke, det er nogen god udgang på denne debat, at man bare forhandler det færdigt, og så kan man stemme ja eller nej. Vi synes faktisk, at de relevante løftede pegefingre og udråbstegn, som de berørte politimyndigheder offentligt har tilkendegivet, bør man respektere mere end ved at feje dem af banen med besked om, at det er hysteri, og at det, det handler om, er nu, at Danmark hurtigst muligt får sat sin underskrift. De tilkendegivelser bør respekteres, ikke mindst i betragtning af, at Danmark påtager sig et stort ansvar, fordi mange af de andre nordiske lande betragter os som hoveddøren til Europa. Det har hele tiden været Danmark, som har været det sted, hvor personkontrollen er foregået, og de andre lande har vist stor respekt for den måde, vi har gjort det på. For man vidste godt fra danske myndigheders side, at hvis en kriminel fra Sicilien først var sluppet over den dansk-tyske grænse, ville vedkommende frit kunne bevæge sig helt op til Nordkap – for nu at bruge det udtryk.